

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivou Kaňákovou v právní věci **žalobkyně: M.S., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2009, č.j. X, o plném invalidním důchodu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 11. 2009 č. X **se zrušuje pro vady řízení** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 11. 2009, č.j. X, kterým žalovaná s odkazem na ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobkyně o plný invalidní důchod s odůvodněním, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě ze dne 2. 11. 2009 žalobkyni poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti toliko o 50%.

V žalobě namítla, že vzhledem k nepříznivému zdravotnímu stavu, který jí způsobuje značné problémy, nemůže být zaměstnána a není schopna vykonávat jakoukoli výdělečnou činnost. Prodělala amputaci levé nohy pod kolenem, v souvislosti s tím podstoupila tři operace, má problémy s chůzí, bolesti a užívá stále léky. Trpí artrosou levé i pravé ruky.

Z tohoto důvodu nemůže používat předepsaný invalidní vozík. Nelepší se ani bolesti zad. Nemůže vykonávat práci odpovídající jejímu poslednímu dosaženému vzdělání.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila, pouze zaslala správní spis.

Při jednání dne 19. 7. 2010 žalobkyně uvedla, že na žalobě trvá, svůj zdravotní stav může doložit dalšími lékařskými zprávami ze dne 21. 6. 2010 a 8. 7. 2010 a dále uvedla, že podstoupí další lékařský zákrok, aby neměla v lokti bolesti..

Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání soudu poukázala na závěr posudku Posudkové komise MPSV ČR ze dne 20. 4. 2010.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s.. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékaře pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Mostě, který při kontrolní lékařské prohlídce dne 2. 11. 2009 posoudil zdravotní stav žalobkyně a dospěl k závěru, že není plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, ale je nadále částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Dle závěru dotyčného lékaře procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně odpovídá 40%, tj. postižení uvedenému v kapitole XV., odd. H, položce 38 přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 6 odst. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. zvyšuje tato hodnota o 10%, celkově činí 50%.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2 a odst. 3 stejného paragrafu se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával před tím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se

bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle ustanovení § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činí nejméně 33% nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně přílohy č. 2, 3 a 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, v platném znění.

V projednávané věci byla žalobkyni zamítnuta žádost o plný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě ze dne 2. 11. 2009 žalobkyni poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti toliko o 50%.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na plný invalidní důchod je existence plné invalidity pojištěnce ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 12. 11. 2009, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky plné invalidity, tj. zda pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u ní činil nejméně 66% nebo zda je schopna pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek..

Jak již bylo výše zmíněno, napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě, který žalobkyni vyšetřil a učinil závěr o poklesu její schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Soud se s tímto závěrem lékaře nespokojil a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné či částečné především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ustanovení § 52 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „komise“), která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti a zaujala posudkový závěr o plné invaliditě žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 20. 4. 2010. Žalobkyně byla jednání komise přítomna a byla vyšetřena odbornou lékařkou z oboru ortopedie. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů a vyšetření žalobkyně pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla plně invalidní podle ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, byla částečně invalidní podle § 44 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav jí

značně ztěžoval obecné životní podmínky. Nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek.

Komise konstatovala, že k datu napadeného rozhodnutí žalované se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou je v současnosti vertebrogenní chron. polytopní syndrom, především C a L useku páteře na podkladě degenerativních změn a přetěžování páteře po amputaci levé dolní končetiny pod kolenem v r. 2005 pro kritickou ischemii při cévním tepenném uzávěru. Amputační pahýl je zhojen, kožní kryt neporušen, žalobkyně používá protézu. Je i v ortopedických kontrolách pro radální epikondylitis numero vlevo. Zdravotní stav je stabilizovaný. Není přítomen neurologický motorický či senzitivní deficit. Po komplexní rehabilitační léčbě v RHB ústavu Kladruhy 8/2009 je celkový stav žalobkyně dobrý, je schopna samostatné chůze s dobrým stereotypem. Je doporučováno používání francouzské hole. Komise hodnotí pokles soustavné výdělečné činnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované dle přílohy č. 4 písmena A položka 1 písmeno c) vyhlášky č. 284/1995 Sb., jelikož se u žalobkyně jedná o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky. Žalobkyně je neschopna fyzicky náročné práce, zvl. se zvedáním těžších břemen, vyžadující delší chůzi nebo stání zvl. v nerovném terénu. Je neschopna práce ve výškách.

Po zhodnocení výše predestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí jednala v řádném složení, že posudek ze dne 20. 4. 2010, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise a byla vyšetřena odbornou lékařkou z oboru ortopedie. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí přitom oproti lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě hodnotili pokles soustavné výdělečné činnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí podle přílohy č. 4 písmena A položka 1 písmeno d) vyhlášky č. 284/1995 Sb., jelikož se u žalobkyně jedná o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky. Naopak posudkový lékař OSSZ Most hodnotil pokles soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně podle kapitoly XV oddíl H položka 38 40%, když vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 6 odst. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. tuto hodnotu zvedl o 10%, takže míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně hodnotil 50%.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná vycházela při svém rozhodnutí z posudku lékaře OSSZ Most, který konstatoval částečnou invaliditu žalobkyně pro splnění podmínek § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, avšak žalobkyně je částečně invalidní podle § 44 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, když k takovému závěru dospěla ve svém posudku komise. Žalovaná tedy při svém rozhodnutí vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu.

Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) a podle ustanovení § 78 odst. 1 a 4 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Podle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla dle posudku komise ze dne 20. 4. 2010 částečně invalidní, a to podle § 44 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, nikoliv podle § 44 odst. 1 tohoto zákona.

Žalobkyně měla v projednávané věci plný úspěch. Náhrady nákladů řízení se výslovně vzdala. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem. Což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 19. července 2010

JUDr. Iva Kaňáková v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová